

OKĘSIĆ (1) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-).

[*inf* okęsić.] ◇ *praet* 3 *sg m* okęsił. ◇ [*impers praet* okąsz(o)no.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII(XVIII) w. s.v. okąsać.

Naruszyć całość, pozbawić jakiejś części [co]:

[*W połączeniu szeregowym: A tám [w Kościele katolickim] świętości [= sakramenty] Pánfkie ocięto/ okąfzono/ zopákowano GrzegŻarnPos 1597 41 (Linde).]*

a. *Usunąć fragmenty tekstu:* Potym pierwży Grzegorz tho wżytko złamał y odmienił/ Słowo Boże [*we mszy*] okęsił *KrowObr 195v.*

b. [*Zmniejszyć ilość:* tak też i ci to ultimae instantiae trybunał albo [...] wywrócić, albo przynamniej bądź przez obranie dwoich deputatów, bądź per illegitimatem jednych od części braci in praeiudicium i z protestacją drugich obranych [...] okęsić chcą. *AktaSejmikPozn 1590/140.*]

Synonimy: ociąć, odjąć.

Formacje współrdzenne cf KĘSAĆ.

Cf [OBKĄSIĆ], [OKĘSENIE], OKĘSZONY

LWil